

Indenrigsministeren at træffe alle Bestemmelser gennem Regulativer, kan man naturligvis nok komme til et Lovforslag, hvortil Bestemmelsernes Antal reduceres meget betydeligt. Men denne Ordning, som jo for Resten kunde have noget tilfaldende ved sig, er efter min Opfattelse rigtignemførlig. Man kan ikke splitte de store Blande, vi have, i 8 forskellige Dele, hver med sin selvstændige Lovgivning saaledes, at Fiskerne ved at drage fra det ene Band til det andet kom ind under Lovgivinger, der kunde afvige betydeligt og væsentligt fra hverandre. Som sagt, denne Tanke har jeg ikke turdet tage op. Men jeg skal her omtale lidt, hvorledes det gik med dette Forslag paa Generalforsamlingen; det gik nemlig saaledes, at det blev fuldstændig afvist af Fiskerne. Fiskerne vilde ikke indlade sig paa at behandle det, og det er jo givet, at de Fiskere, som mødte her paa Generalforsamlingen, netop vare nogle af de første fra de forskellige Fiskerier. Hvad denne Generalforsamling derimod vilde — saaledes endte det i alt Fald efter en længere Diskussion — var Nedsættelsen af et Udvalg til at udarbejde et helt nyt Forslag. Det gjorde man saa, og til dette Udvalg valgte man da 4 Mænd: Overretsprokurator Beth, Herredsfoged Neumann, der havde været oppe ved Limfjorden, og to Fiskere, en Vaadfisker og en Fisker, der ikke var Vaadfisker. Nu skulde man tro, at naar Sagen kom op for anden Gang i Fiskeriforeningen, vilde man endelig faa at vide, hvad der var Fiskernes Ønsker, hvad de anse for det rigtige med Hensyn til en Revision af Fiskerilovgivningen. Men det var saa langt fra, at man opnaaede dette, at det kun viste sig, at Sagen gik fuldstændig i Stykker. Ganske vist er der kommet et Forslag frem fra dette Udvalg — det kom frem paa sidste Generalforsamling i Fiskeriforeningen — men man var saa lidt bleven enig, at det viste sig — tror jeg endog ogsaa — at den ene af Fiskerne slet ikke havde deltaget i Forhandlingerne i Udvalget, og at de 3 andre maatte erklære, at de stod hinanden saa fjernt, at de end ikke havde kunnet blive enige om at vælge en Ordfører; de maatte hver for sig føre Ordet, hver for sin Del af Forslaget. Jeg fremhæver dette ikke paa nogen Maade som en Bebrejdelse fra min Side mod Fiskerne. Jeg tror, at Forholdet er det, at Fiskerne ere i den Grad tvungne ind paa at se hver for sig og hver paa sit Sted, paa sine lokale Interesser, at det ikke er dem givet at kunne høre sig bort fra disse mindre Forhold og sætte sig ind i de større Forhold, saa at de derigennem med nogen Nytte kunne deltage i en Dis-

kussion om Revisionen af Fiskeriloven. Det tror jeg, er Forholdet, og der er ikke noget at sige dertil, for det er ganske naturligt; men paa den anden Side skulde man nu lære af, hvad der her er passeret, at det ikke vilde føre nogen Frugt med sig, om man nu optog den moderne Tanke at nedsætte en Kommission angaaende Revisionen af Fiskeriloven. Hvad vi kunde lære af en saadan Kommission, vilde ikke føre saa meget Udbytte med sig, at det kan forsvares at nedsætte Kommissionen. Hvis man tænker sig den sammensat alene eller i alt Fald væsentlig af Fiskere, saa faa vi intet ud af den, og sammensætter man den af andre sagkyndige sammen med Fiskere, saaledes at Fiskerne udgøre Halvdelen eller mindre end Halvdelen, saa vilde vi heller ikke opnaa noget som helst, fordi Fiskerne i Virkeligheden ikke vilde komme til Orde eller forstaa at gøre sig gældende over for disse sagkyndige, netop af de Grunde, som jeg før fremhævede. Derimod er det sikkert nok, at de vilde faa en Ting ud af det, og det er det, at der vilde komme Misforståelse. Nedsætter man en saadan Kommission, saa er det et Løfte til Fiskerne om, at nu skulle de faa Lov til at bestemme, hvordan Fiskeriloven skal revideres, og det vil vise sig, at det Løfte kan ikke holdes, fordi vi ikke kunne bruge de Udtalelser, som fremkomme netop fra Fiskerne. Jeg skulde meget beklage, om man virkelig nu vilde standse Behandlingen af det foreliggende Forslag, for at gaa til noget saadant som at lade Arbejdet gaa over til en Fiskerikommission, og jeg tror, der er saa meget mindre Grund til det, som det blot er en ren teoretisk Betragtning, naar man vil sige, at Fiskerne staa uden for det Arbejde, der her er gjort. At det er en ren teoretisk Betragtning, kunne vi jo ogsaa se her i Salen, thi de Udtalelser, der ere faldne under Sagens første Behandling, ere jo ikke andet end Udtalelser fra Fiskere. Den ene Taler efter den anden har jo netop paaberaabt sig, at han staar som Ordfører for Fiskerne i sin Valgfreds eller sin Hjemstavn, eller hvor det nu er, og den Begjær staar jo Fiskerne aabent fremdeles at give deres Ønsker til Kende, for saa vidt det ikke allerede er slet. Men jeg tror rigtignok, at for saa vidt det gælder de store Træk, have Fiskerne faaet udtalt alt, hvad der ligger dem paa Hjerte.

Naar vi nu se paa Bestemmelserne i det foreliggende Forslag, ere de væsentligste Bestemmelser jo navnlig dem, der tilsigte at opnaa en større Fredning, og man har da fulgt det samme Spor, som var anvist af Fiskeriloven af 1888, nemlig at opnaa denne